

На 18 Януарий пристигна отъ Котелъ въ с. Стара-Рѣка волноноопредѣляющій се отъ 4-а дружина, Пустовойтовъ Той ни съобщи, че 3-я и 4-а дружини имали бой съ башибозуцитѣ и Черкезитѣ при с. Тича. Слѣдъ упорития бой, противника билъ разбитъ и распръснатъ; но въ този нещастенъ бой билъ опасно раненъ бригадниия командиръ Князь Вяземскій.

Лошо вървеше на бѣдниия князь: вече вторий пѣтъ го раняваха въ тѣзи война.

XIV.

На 19 Януарий сутринъта дружината напустна Стара-Рѣка и се опѣти прѣзъ горския пѣтъ — за Котелъ. Тукъ отъ Стара-Рѣка до Котелъ по пѣтя нѣма нито едно село, за туй дружината за почивка се спираше подъ открито небе и на мократа земя

Отъ сутринъта наросяваше дъждъ, а слѣдъ пладнѣ задуха сѣверенъ студенъ вѣтъръ и дъжда се прѣобърна на снѣгъ, който падаше по очитѣ ни и правеше вървението ни още по мъчно. Особенно, студътъ става нетърпимъ, когато надвечеръ се въскачихме на възвишенността.

На мръкване дружината пристигна въ гр. Котелъ. При всячко, че на градския съвѣтъ бѣше извѣстно за пристигването на дружината, той не бѣше направилъ никакво распореждане за расквартированieto на опълченцитѣ. Бѣхме принудени да чакаме градскитѣ агенти да ни укажатъ кѣщата, въ които да настанимъ, уморенитѣ и измокрени до кости, опълченци.

Единъ градски агентъ бѣше опрѣделенъ да покаже на мене кѣщата, въ които да се расположатъ войницитѣ отъ моята рота. Много отъ опрѣдѣленитѣ за ротата ми кѣща, обаче, се оказаха затворени. На нашето тропание по прозорцитѣ и портитѣ, отговаряха ни съ пълно мълчание. Между това, опълченцитѣ трѣперяха отъ студъ, а агентина свиваше рамена и не знаеше какво да прави. Тобава азъ заповѣдахъ на опълченцитѣ да чупятъ портитѣ и само по тоя начинъ тѣ започнаха да се отварятъ, като при това до-